

Čís. 10768.

Nestačí, uvedeno-li v (mimosoudní) výpovědi, že se vypovídá nájemní smlouva na půl roku.

(Rozh. ze dne 8. května 1931, Rv I 785/31.)

Pronajímatel dal nájemcům mimosoudní výpověď, v níž vypověděl nájemní smlouvu na půl roku. K námitkám žalovaných procesní soud první stolice výpověď zrušil. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Odvolací soud uznal bez právního omylu (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), že žalobcova mimosoudní výpověď neobsahuje přesné a v § 562 první odstavec c. ř. s. vyznačené udání času, kdy se nájemní smlouva má skončiti, jak § 565 druhý odstavec c. ř. s. předpisuje, praví-li žalobce v dopisu ze dne 30. prosince 1930 jen, že »vypovídá smlouvu nájemní na půl leta«. Rčení to připouští různé možnosti výkladu, totiž, že výpovědní lhůta se má počínati buď hned dnem dopisu ze dne 30. prosince 1930, aneb často užívaným výpovědním termínem 1. ledna, před nímž právě byla dána, nebo dále dnem pouhého dodání výpovědi do rukou žalovaných, aneb dokonce dnem, až výpověď přijali na vědomí, s obsahem dopisu se seznámili. Dovolání samo směsuje tyto poslední dva termíny, majíc za to, že se výpovědní lhůta počíná tím okamžikem, kdy žalovaní přijali na vědomí tuto výpověď, to jest, o ní zvěděli, tedy kdy jim byl dopis ze dne 30. prosince 1930 doručen. Nevyhovuje tudíž výpověď co do udání času přesnosti v § 562 druhý odstavec c. ř. s. předepsané. Na tom nemění nic, že žalovaní podali námitky v zákonné lhůtě osmi dnů ode dne doručení, neboť není předpisu, podle kterého by lhůta k námitkám proti výpovědi musila se zároveň počínati s lhůtou výpovědní nebo naopak.

Čís. 10769.

Zavázal-li se dlužník soudním smírem, že zaplatí útraty sporu, jak budou stanoveny soudem, do čtrnácti dnů pod exekuci, počíná platební lhůta pro zaplacení útrat teprve doručením soudního usnesení upravujícího výši těchto útrat, nikoliv již uzavřením smíru.

(Rozh. ze dne 8. května 1931, R II 75/31.)

V soudním smíru zavázal se dlužník zaplatiti útraty, jak budou soudem stanoveny. Procesní soud stanovil útraty usnesením ze dne 4. listopadu 1930, jež bylo dlužníku doručeno dne 11. listopadu 1930. Téhož